

Bauderville: „Recensenten og Dyret“ og raabte fra alle Sider til det ærede Medlem: „Op med Dyret“. Men vi ventede 10 Maaneder uden at kunne faae det at se; om det var skjult i „Foret af Vestelommen“, eller hvor det var bleyet af, veed jeg ikke, men klart er det, at det ærede Medlems Taktik var den, at naar først Sagen var i Fællesudvalg, vilde han ved Hjælp af sin Ven Krigsministeren faae Højre høiet til at give en Hærløve, som efter min Formening hverken Hærens Officerer eller Befolkningen vilde have modtaget med Glæde (Berg: Kjennder De Loven?). Jeg kjender Udskilligt af den. Alle de Forslag, som det ærede Medlem stillede i Fællesudvalg, pegte for mig i en Retning, hvor jeg ikke vil være med, og som den største Del af Hærens Officerer nødvendig vilde se (Berg: Giv da Hærløven blot for Hærens Officerer?). Er det da saa forfærdeligt, at man vil tage Hensyn til Hærens Officerer, naar man skal give en Hærløve? Jeg vilde anse det for meget beklageligt, om vi fik en Hærløve, som Officererne ikke vilde tage imod med Glæde (Hørup: Hør!). Det ærede Medlem fra Rjøge siger Hør. De interessere mig disse „Hør“. Efterat have hørt det ærede Medlem forleden Dag, kan jeg saa godt forstaa den Modsetning, der ogsaa paa dette Punkt er mellem det ærede Medlem og mig. Det ærede Medlem er Nihilist paa dette Omraade, det er jeg ikke. Da Sagen imidlertid stillede sig saaledes i Fællesudvalget, at man maatte befrygte, at Resultatet vilde føre til en slet Hærløve baade for Hærens Bedkommende og for Befolkningens Bedkommende, ansaa jeg og mine Meningsfæller det for vor Pligt at forsøge, om det ikke var muligt, efter at vi havde set, hvilket Resultat det ærede Medlem fra Kolding vilde føre Sagen til, at faae den anden Part i Tale, og det lykkes os da hos den anden Side at finde Smødefommen lige overfor de Principer, vi have fastholdt gennem disse Forhandlinger, og jeg ansaa det da for min Pligt at medvirke til, at vi fik den Hærløve, som nu her foreligger. Det ærede Medlem fra Kolding har mange Anker mod denne Hærløve. Han er imod den Fremgangsmaade, hvorpaa denne Sag er fremkommen. Det forekommer mig ikke, at det i og for sig kan være galt, at 6 Medlemmer af Thinget bruge den Ret, de have til at indbringe Forslag; men Feilen er vel den, at vi ere gaaede det ærede Medlems Dør forbi, og at det ærede Medlem ikke, før dette Lovforslag blev indbragt, har faaet sat paa det: „Kan passere“, „maa trykkes“. Det er naturligvis Hovedfeilen. Men efterat det ærede Medlem har lavet saa meget Matulatur i 10 Maaneder paa dette Omraade, kunde det ikke falde mig ind at henvende mig til det ærede Medlem om denne Sag. Det ærede Medlem kunde have godt af at blive sat paa Tilskuerkræften, efterat have behandlet denne Sag saa slet, som han har behandlet den i disse

10 Maaneder (Rjøer: Sig hellere i 8 Aar). Det ærede Medlem har imod Formen af dette Lovforslag; men det burde forøvrigt være en Trøst, at hans Ven Krigsministeren godt kan finde ud af denne Lov, trods den Form, vi have valgt. Men ogsaa Indholdet var det ærede Medlem imod. Jeg kan saa godt forstaa, at det ikke er behageligt for det ærede Medlem at se de Grundsætninger, han tidligere har kæmpet for, men senere erklæret for døde og magtesløse, gjenoplivede og slaæde fast trods det ærede Medlem. Jeg paastaar, at naar denne Lov vedtages, er Revisionen af Hærløven slet i dens Mand, uden at de forskjellige Spørgsmaal angaaende Befæstningsplanen iøvrigt ere præjudicerede. Det skal Ingen med Rette kunne paastaa, at vi i nogen Maade ved Vedtagelsen af denne Lov have godkjendt den Forsvarsplan, som den ærede Minister har lagt til Grund for sin Hærløve. Vi have bibeholdt de værnepligtige Befalingsmænd, baade Korporaler og Lieutenanter i større Udstrækning, end vi i Venstres tidligere Forslag have fordret. Vi have med Hensyn til de personlige Byrder skaffet en Indskrænkning fra det Bestaaende af ca. 385,000 Tjenestedage. Vi have skaffet Befolkningen en Lettelse i de personlige Byrder, som er 150,000 Tjenestedage mindre end det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds stillede og ikke kunde gennemføre, som kun var et foreløbigt Forslag, men som det ærede Medlem erklærede at ville føie forskjellige Tillæg til, hvis det kunde lykkes ham at faae det gennemført. Vi have ved den Ordning, som Forstærkningen efter vort Forslag har faaet, bevaret Grundtanken i den gamle Hærorbning, det vilde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem sørgede for, at Domicilbestemmelsen blev opgiven. Det ærede Medlem sørgede for, at Officerer af Forstærkningen istedetfor at være ude i Befolkningen, kunde sendes ind til Kjøbenhavn — stadig hans hjære Tanke med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning. Vi have efter vort Forslag draget Omhu for, at Forstærkningsafdelingernes Befalingsmænd fremdeles beholde Ophold omkring i Befolkningen. Vi have fremdeles tilveiebragt Mulighed for, at værnepligtige Befalingsmænd, værnepligtige Lieutenanter, kunne gaa over til at blive Kompagnichefer, Afdelingschefer i Forstærkningen, hvilket vi anse for et Fremskridt. Vi have her efter min Overbevisning tilbudt en Hærevision, som Befolkningen og Hæren vilde modtage med Glæde, trods den Gift, som det ærede Medlem for Kolding Dag efter Dag søger at kaste ind i disse Forhandlinger. Det er jo klart, at de Taler, som det ærede Medlem holder, ere ikke møntede paa dette Thing. Det ærede Medlems Taler ere møntede paa at vække Misforstaaelse ved denne Hærorbning ude i Befolkningen. Det ærede Medlem sætter al Kraft ind derpaa; han samlede saa at sige hele sin Matulaturforretning forleden Dag — 69 store Sider — for i Mangel af Argu-